

Hana Adam Robert Hammel Eva Hošnová Milan Hrdlička Petr Mareš

Krok za krokem

Ein Lehrbuch zur tschechischen Grammatik

Wiederholungslektion
zu den Lektionen 1–16



BUSKE

1. Verwenden Sie die richtigen Formen der Substantive a) im Singular, b) im Plural (wenn möglich):

1. Jdu do (*banka, hotel, kino, kostel, les, park, divadlo, chrám, samoobsluha, klášter, sklep*).
2. Děkuji za pomoc (*dědeček, teta, maminka, tatínek, bratr, sestra, prodavačka, programátor, student, učitelka, sekretářka*). 3. Vzpomínali jsme na (*cesta do Prahy, výlet, svatba, jízda na kole, Brno, manžel, Morava, oběd u tety, město, zábava, zabijačka*). 4. Co je v (*byt, dům, vila, chata, les, lednička, auto, kniha, patro, peněženka, regál, pokladna, román, řeka, sáček, okno*)? 5. Jsem spokojen s (*budík, firma, diktát, káva, klobouk, knihovna, maso, materiál, nákup, škola, výuka, plakát, přednáška, pyžamo, svetr, sako, tajemník, život ve městě*). 6. To je fotografie (*sestřenice, kraj kolem Berlína, orloj v Praze, palác, přízemí domu, moře u Hamburku, rodič, Miloš, stavení u lesa, Alice, náměstí svatého Marka*). 7. Vidíte (*nádraží, chlapec, koláč, láhev vína, lyžař, ovoce, řidič, sůl, vaříč, sklenice*)? 8. Mluvili jsme o (*dobrodružství, hloupost, Olomouc, mládí, klíč ke dveřím, potvrzení, práce, představení, seminář*). 9. Projdeme (*kancelář, knihkupectví, náměstí, ulice, pokoj, parkoviště, kuchyň, schodiště, palác, vesnice, stanoviště taxi, vrátnice*).

2. Verwenden Sie die richtige Form der Substantive:

1. U (*stanice – Pl.*) metra postavili několik velkých (*parkoviště*). 2. S (*radost*) vám se vším pomůžu. 3. Všichni stáli u (*okno, okna*) a dívali se na (*ulice*). 4. Nyní chodím do (*kino, kina*) málokdy. 5. Máte ty šaty v různých (*velikosti*)? 6. V (*taška*) mám několik (*pera*), ale teď nemůžu žádné najít. 7. Musíme se zeptat těch (*dívky*), kudy máme jít. 8. K večeri přinesl několik plzeňských (*piva*). 9. Jak chceš jet do (*Německo*) s tolika (*věci*)? 10. Všude, i na (*křeslo, skříně, židle – Pl., váleudy*) ležely knihy. 11. V některých (*části*) Prahy se nesmí parkovat. 12. V (*Berlín*) je několik velkých (*nádraží*). 13. Všude na (*schody*) stáli studenti. 14. Koupila jsem také deset (*vejce*). 15. Má mnoho (*šaty*), potřebuje dvě (*skříně*). 16. Nemám čas, a tak se se svými (*přítelkyně*) ani nevidím. 17. Zním tady několik romantických (*místa*). 18. V (*řeka*) je špinavá voda. 19. V takovéto (*situace*) nevím, co mám dělat. 20. Dostala jsem koš s (*prádlo*). 21. Naliju ti víno do této (*sklenička*). 22. Ráda navštěvuju staré (*hrady, kláštery a kostely*). 23. Má krásnou (*chata*) v (*les*). 24. Musím napsat pět (*dopisy*). 25. Nebudu mluvit o svých (*problémy*). 26. Víš něco o těch (*chlupci*)? 27. Na (*procházka*) půjdeme po (*oběd*). 28. Babička chodí každou (*neděle*) do (*kostel*). 29. O (*víkend*) pojedou k (*rodiče*). 30. V tomto (*týden*) se nic nestalo.

3. Setzen Sie die richtige Form der Namen ein:

1. To je knížka (*Petra Malá, Miloš Horák, Martin Krátký, Roman Pavlů, Pavel Šmíd, Iveta Kociánová*). 2. Večer půjdeme k (*doktorka Marta Jančáková, Matěj Novák, Mirka Součková, Jakub Rejzek, profesor Karel Nový*). 3. Potkali jsme tam (*inženýr Petr Kadlec, František Stich, Kamil Šedivý, Veronika Bílá, Monika Šupová*). 4. Vokativ: pan Mařánek, slečna Stříbrná, paní Tučková, pan Mikoláš, pan Hauptman, pan Háj (!). 5. Četl jsi to o (*pan Jan Pokorný, doktorka Jiřina Jirásková, slečna Marcela Kochlerová, profesor Miroslav Nahodil, profesorka Milada Dlouhá*)? 6. Nikdy jsem nemluvil s (*Helmut Kohl, Václav Havel, Martina Navrátilová, Boris Becker, Bohumil Hrabal, Renáta Hartwigová, Max Frisch*).

4. Übertragen Sie folgende Wortverbindungen a) in den Singular, b) in den Plural:

1. Bojím se (*neznámý muž, rychlé auto, velké město, nečekaná návštěva*). 2. Půjdu na návštěvu k (*stará teta, nový doktor, známý politik, malá sestřenice, starý známý*). 3. Dostala jsem (*krásná váza, zajímavá knížka, hezký dárek, velký dort, milý dopis, nový parfém, nové psací pero*). 4. Mluvíme o (*nový film, zajímavý muž, dobrý přítel, nová kniha, nový módní trend, další práce, příští cesta do Německa, romantické místo*). 5. Šla jsem tam s (*dobrá kamarádka, nová kniha, malý bratranec, známý režisér*).

5. Ergänzen Sie die Sätze mit passenden Adjektiven. Übertragen Sie die Sätze in den Plural:

1. To je moje dcera. 2. Se svou sestrou si dobře rozumím. 3. Nesmíš psát tím perem. 4. Všichni už seděli v té třídě. 5. Musím ještě uklidit v tamtom pokoji. 6. Koupím si tu košili. 7. Musím ten dopis ihned poslat. 8. Všechno jsem už do této tašky připravila. 9. Chci také takovouto židli. 10. Seděl na kameni a odpočíval. 11. Žiju ráda ve městě.

6. Ersetzen Sie die kursiv gedruckten Adjektive durch Antonyme:

1. Pije rád *horké* kakao. 2. Procházeli se podél *velké* řeky. 3. Letos bylo *krásné* léto. 4. Mluvili jsme o *novém* představení v divadle. 5. Má *dlouhé* jméno. 6. Žijeme v tom *níz-kém* domě. 7. Ta židle je příliš *měkká*. 8. Vezmu si ty *staré* šaty.

7. Bilden Sie die richtigen Formen der Adjektive. Übersetzen Sie die Sätze mithilfe eines Wörterbuchs:

Šárka

1. Je to už dávno a dávno, kdy v (český) zemi bojovali proti sobě muži a ženy. 2. Ženy vedla (statečný) Vlasta a její (věrný) přítelkyně byla i (krásný) Šárka. 3. Mezi muži vynikal (statečný a chytrý) Ctirad. 4. Protože byl v boji (nemilosrdný), dívky ho nenáviděly a přemýšlely, jak ho zabít. 5. V té (strašný) době se začali spolu hádat dva (bohatý) muži, komu z nich patří dvě (malý) vesnice. 6. Kniže Přemysl poslal (statečný) Ctirada, aby zjistil, kdo má pravdu. 7. To se dozvěděly dívky, a protože věděly, kudy Ctirad pojedě, vymyslely (odvážný) plán. 8. Posadily (překrásný) Šárku na (rychlý) koně a jely s ní k (vysoký) stromu v (hluboký) lese. 9. Tudy vedla (úzký) cesta, po které musel Ctirad jet. 10. Dívky přivázaly Šárku k tomu (vysoký) stromu a na zem vedle ní položili (velký) láhev (silný) vína a (krásný, zlatý) lesní roh. 11. Pak odjely. 12. Po (krátký) chvíli Šárka uslyšela, jak někdo jede na (rychlý) koni, a začala plakat a volat. 13. Byl to Ctirad se svou (malý) skupinou. 14. Když uviděl (krásný) dívku přivázanou u (starý) stromu, zastavil a ptal se jí, co se stalo. 15. „Ach, (milý) pane, jsem dcera pána z (nedaleký) hradu Okoře. 16. Nechtěla jsem bojovat s dívkami proti mužům, a tak mě takto potrestaly.“ 17. Ctirad se do (krásný) Šárky na první pohled zamiloval, a tak jí věřil. 18. Šárku osvobodil a oba si sedli do (měkký, zelený) trávy a odpočívali. 19. Přitom Ctirad našel tu (obrovský) láhev s (výborný) vínem. 20. Všichni páni se napili a po (krátký) chvíli usnuli. 21. Šárka vzala (zlatý) roh a zatroubila. 22. To byl signál pro dívky, že mohou přijít a muže zabít. 23. Jenom (statečný) Ctirada nechaly ještě žít do (příští) dne a pak ho popravily. 24. Když se to dozvěděl kniže Přemysl, strašně se rozhněval. 25. Zavolal všechny (mladý) muže a v (hrozný) bitvě všechny dívky zabil. 26. Od té doby vládli v Čechách mužové. 27. Na (starý) příběh už všichni dávno zapomněli, jenom (romantický) údolí na okraji Prahy se dodnes jmenuje Šárka.

8. Erzählen Sie die Sage von Šárka nach und verwenden Sie dabei das Präsens historicum.

9. Verwenden Sie die richtigen Formen der Pronomen und der Substantive:

1. Neudělám to bez: on, ty, vy, ten náš přítel, něčí pomoc, ona, oni. 2. Hovořil k: tyto problémy, já, ta otázka, nějaký pán, toto stanovisko, nějakí muži, my. 3. Viděli jsme: tento pán, nějaká slečna, někdo, všichni, každý, všechna představení, tvůj syn, její auto. 4. Vokativ: můj přítel, zloděj, moje holčička. 5. Nemluví nikdy o: jeho otec, naše rodina, ta dívka, nic, toto dobrodružství, já, oni, její sestra. 6. Pojedu tam s: tato taška, vy, nějaký člověk, všichni, všechny dívky, můj učitel, jakýkoli student.

10. Ergänzen Sie die Sätze mit dem passenden Possessivpronomen bzw. dem Pronomen *svůj*:

1. To je má kniha. Petr čte ... knihu. Otvírám ... knihu. 2. Karel má novou kytaru. Karel hraje na ... kytaru. Honza si chce tu ... kytaru půjčit. 3. To je můj dědeček. Ten dopis mám od ... dědečka. Mirek kupuje staré auto od ... dědečka. 4. To je můj psací stůl. Honza sedí u ... psacího stolu. Uklízím knihy na ... psacím stole. 5. Honza má na stole pera. My všichni si půjčujeme ... pera. Honza neví, kde jsou ... pera. Honza hledal ... pera, ale nenašel je. 6. Monika má v peněžence stakorunu. Monika mi dává ... stakorunu na nákup. Beru si od Moniky ... stakorunu. 7. Alena má dva bratry. Všichni dnes mluvíme o ... bratrech. Alena vypravuje o ... bratrech. 8. To je můj přítel Robert z USA. Rozumíte ... příteli? Já někdy ... příteli Robertovi nerozumím. 9. Jaké je číslo mé košile? Bohužel si nepamatuju číslo ... košile. Prodavačka také neví, jaké je číslo ... košile. 10. To je tvoje židle. Já nechci sedět na ... židli, sednu si na ...

11. Bilden Sie zu den Personalpronomen entsprechende Possessivpronomen:

1. Zním (*on*) ženu. 2. (*Já*) dům, (*já*) hrad. 3. Přijde nás navštívit (*ona*) teta. 4. Včera jsem potkal (*ty*) přítele. 5. (*My*) šéf má teď právě dovolenou. 6. Potřebuju znát (*oni*) plány. 7. Půjdu tam s (*ty*) známými. 8. (*Vy*) šaty se mi vůbec nelíbí. 9. Přišel k nim se (*on*) manželkou.

12. Setzen Sie die kursiv gedruckten Pronomen an die erste Stelle des Satzes; beachten Sie, dass statt der klitischen die betonte Form verwendet werden muss :

1. Tady *ho* neznají. 2. Já *ti* to neřeknu. 3. Je *mi* to jedno. 4. Máme *vám* ještě zavolat? 5. On *jí* asi už napsal. 6. Oni *mu* nevěří. 7. Taky jsme *tě* tam viděli. 8. Nepotkali *mě* tam. 9. Nikdo se *tě* na nic neptal. 10. Poznal jsem *ji* dobře. 11. To se *nám* nemůže stát. 12. Napiš *jim* dopis. 13. Přeje si s *vámi* mluvit.

13. Ersetzen Sie die kursiv gedruckten Ausdrücke durch die entsprechenden Personalpronomen (ggf. muss die Wortfolge geändert werden):

1. S *Martinem* chodím do stejného kurzu. 2. Bez *té knihy* nemůže studovat. 3. Půjдете s *přáteli* do divadla? 4. Už zase mluví o *té dívce*? 5. Na *ty studenty* rádi vzpomínáme. 6. Vrátime se k *těm otázkám* až zítra. 7. Bydlel u *těch lidí* asi měsíc. 8. Ještě chcete *tu knihu* půjčit? 9. Přišel až po *Petrovi*. 10. Blížíme se k *horám*.

14. Ergänzen Sie die Sätze um die richtigen Formen des Reflexivpronomens *se/sebe*:

Muster: *Vežmu s (já) i Petra. Vežmu s sebou i Petra.*

1. Budeš odpoledne u (ty)? 2. Jdu k (já) do kanceláře. 3. Jana se na (ona) zlobí. 4. Je s (ona) spokojená. 5. Co si o (ty) myslíš? 6. Starají se jen o (oni). 7. Mluví mezi (oni) česky. 8. Vždycky na (oni) čekají před fakultou. 9. Nemám u (já) ani korunu. 10. Při konverzaci sedíme proti (my). 11. Záleží mu jen na (on).

15. Bilden Sie Fragen zu den kursiv gedruckten Wörtern:

1. *Kvůli nemoci* zůstal doma. 2. Dítě běželo *přes křižovatku*. 3. Musím to ještě říct *Petrovi*. 4. Viděl jsem v parku *vaši Ivanu*. 5. Vypadal *nervózně*. 6. *Ze školy* se vrátí až odpoledne. 7. Ten člověk byl velice *mladý*. 8. *Od pondělí* mu už není dobře. 9. *S naším učitelem* budu mluvit zítra. 10. To cvičení píšu už *celou hodinu*. 11. *Bez Marka* tam nikdy nepůjdu. 12. *To* se vůbec nebudu učit. 13. Do Berlína pojedeme *tímto vlakem*. 14. *Snědl všechno*. 15. Dnes večeříme *s našimi přáteli*. 16. *Do večera* musím všechno uklidit. 17. *Naše sekretářka* vám tu žádost potvrdí.

16. Lesen Sie:

555, 15, 68, 981, 20 456, 1 875 000, 0, 56 439, 12, 20, 237, 391, 3 587, 100 000, 52, 99, 20 834 793.

Stalo se to 25.8.1378, 4.9.1910, 1.1.1993, 21.3.1864, 1.4.1996, 13.2.1516, 18.10.1948, 1.5.1889, 26.6.1951, 20.11.1789, 24.7.1926.

17. Schreiben Sie die Zahlen aus:

1. Mluvil jsi už s těmi 2 studenty? 2. Teď budeme číst text na 5. straně. 3. Koupila jsem ti na cestu 5 balíčků sušenek. 4. Naše kancelář je v 9. patře. 5. Viděl jsi už někdy toho muže, který sedí ve 20. řadě na kraji? 6. Na cestu jsem dostala jen 50 korun. 7. Za 1 euro dostaneš asi 25 korun. 8. Na výstavu jsem přišel jako 1000., a proto jsem dostal od firmy dárek. 9. Toho 3. muže neznám. 10. Můžeš mě představit? – Já se s těmi 3 muži neznám. 11. Projížděli jsme 2 malými městy. 12. Blízko těchto 2 vesnic je kemp. 13. Na výlet může ještě jet 5 dívek a 4 chlapi. 14. Do Prahy pojedeme s těmito 2 učiteli a 1 učitelkou.

18. Kolik je hodin? (Lesen Sie auf verschiedene Weise.)

12.30; 6.50; 8.31; 10.30; 16.15; 20.45; 11.13; 14.55.

19. Brechen Sie sich die Zunge?

3 333 stříbrných stříkaček stříkalo přes 3 333 stříbrných střech.

20. Sagen Sie, was Sie alles im Geschäft gekauft haben:

V obchodě jsem koupil tři čerstvé housky a pět ☐☐☐, také deset deka ☐☐☐ a láhev ☐☐☐, dále tři balíčky ☐☐☐, půl kila ☐☐☐ a kilo ☐☐☐, šest ☐☐☐, pět kousků ☐☐☐, dva páry ☐☐☐ a nové ☐☐☐, nezapomněl jsem ani na ☐☐☐ a krabičku ☐☐☐.

21. Setzen Sie die Wortgruppen in die richtige Form:

1. Bydlíš rád v (*ten starý secesní dům*)? **2.** Dnes jsem byl na (*dvě velice zajímavé literární přednášky*). **3.** Každý večer chodím do (*jedna malá, levná vinárna*) na skleničku (*dobré červené víno*). **4.** Viděla jsi už (*ty dva nové americké filmy*)? **5.** Stále chodí v (*ty staré kalhoty a ten modrý svetr*). **6.** Moje sestra bydlí v (*ta nedaleká vesnice*). **7.** Mám (*jedna velká starost*). **8.** Znáte (*náš dobrý známý, pan Pavel Horák*)? **9.** Sedí tam v (*to červené auto*). **10.** Nesu (*má velice dobrá přítelkyně Eva Malá*) malý dárek. **11.** Čekám na (*nějací dva studenti z Prahy*). **12.** Musím poslat fax (*ty obě dvě italské firmy*). **13.** Musíš umýt (*všechna tři špinavá okna*). **14.** Zatelefonuju jen (*jeden dobrý známý*). **15.** Včera večer jsem (*toto výborné divadelní představení*) viděla v (*pražské Národní divadlo*). **16.** (Kdo) neseš (*ta nová knížka*) od (*Jaroslav Rudiš*)? **17.** Bydlím v (*ten vysoký dům*). **18.** Nemám rád (*náš nový šéf*). **19.** Děkuju vám za (*vaše velká pomoc*). **20.** Chtěl bych kousek (*tento švýcarský ementálský sýr*). **21.** Chceš (*černá, nebo bílá káva*)? **22.** Musím jít (*jeden náš nový profesor*) naproti na (*hlavní nádraží*). **23.** Musíš se zeptat (*tvůj starý strýc*), jak to tenkrát vlastně bylo.

22. Ergänzen Sie die richtige Präposition:

1. Musím telefonovat ☐☐☐ Bonnu. **2.** Čekám tady ☐☐☐ tebe už ☐☐☐ jedné hodiny. **3.** Jdu ☐☐☐ nákup tam ☐☐☐ té velké samoobsluhy ☐☐☐ náměstí. **4.** Ten dárek chci koupit ☐☐☐ svou sestru ☐☐☐ jejím třicátým narozeninám. **5.** Děti musí jít do školy ☐☐☐ dvě ulice, kde je vždycky velký dopravní ruch, a proto chodím stále ☐☐☐ nimi. **6.** Jede ta tramvaj až ☐☐☐ nádraží? **7.** Kdo sedí tam ☐☐☐ toho stolu? **8.** Půjdeš ☐☐☐ mnou dnes večer ☐☐☐ pivo? **9.** ☐☐☐ celý rok jsem vzpomínala ☐☐☐ tu krásnou dovolenou ☐☐☐ Francii. **10.** Mám ☐☐☐ tebe dva lístky na fotbal. **11.** Budeš už ☐☐☐ šesté hodiny doma? **12.** Jsi ☐☐☐ šest hodin už doma? **13.** Ne, přijdu až ☐☐☐ sedmé, protože musím jít ještě ☐☐☐ Martinovi. **14.** ☐☐☐ devíti hodin musím být už ☐☐☐ přednášce.

23. Übersetzen Sie ins Tschechische:

1. Ich weiß davon nichts. 2. Jemand weiß davon. 3. Niemand weiß davon etwas. 4. Nicht alle wissen davon. 5. Alle wissen nicht davon. 6. Alle wissen davon nichts. 7. Ich denke, dass er heute nicht kommt. 8. Ich denke nicht, dass er heute kommt. 9. Ich denke nicht, dass er heute nicht kommt. 10. Ich habe mit niemandem darüber gesprochen. 11. Ich habe nicht mit allen darüber gesprochen. 12. Ich habe mit keinem Menschen darüber gesprochen. 13. Ich habe mit irgendwelchem Menschen darüber gesprochen.

24. Bilden Sie Sätze:

1. díval – Včera – jsem – na – do – hodin – deseti – televizi. 2. den – Každý – večeri – vařila – teplou – jsem. 3. se – dlouho – těšíme – Už – na – Španělsku – ve – dovolenou. 4. Dnes – byl – na – jsem – přítele – u – návštěvě – dobrého – svého – jednoho. 5. si – Koupil – jsem – hole – nové – běžky – a. 6. uklidil – svém – sis – už – ve – pokoji – Už?

25. Bilden Sie die richtigen Formen der Verben im Indikativ Präsens:

1. Ráno se ráda dlouho (ČESAT – ona). 2. (SPÁT – ty) v neděli celé dopoledne? 3. (ČÍST – vy) něco zajímavého? 4. (POSLAT – on) ten balík zítra. 5. (VĚDĚT – oni) to už týden. 6. Kdo jí to (UKÁZAT)? 7. (VĚST – ona) dceru do školy. 8. Co si (VZÍT – ty) s sebou? 9. Proč se (SMÁT – on)? 10. Kdy (ZAČÍT – my) pracovat? 11. Co jí (ŘÍCT – ty)? 12. (OBLÉKNOUT SI / OBLÉCT SI – vy) ty nové šaty? 13. Asi se (BÁT – ona). 14. Určitě (VSTÁT – oni) pozdě. 15. Tento týden asi (DOSTAT – já) dopis. 16. (VÉZT – on) rodinu na výlet. 17. Kdo (UTÉCT), (VYHRÁT)! 18. (STÁT – oni) před obchodem. 19. Ten docent (KLÁST) těžké otázky. 20. Co rád (PÍT – ty)? 21. Moment, rychle se (OBOUT – já) a (JÍT – já).

26. Bilden Sie die richtigen Formen der Verben im Indikativ Präteritum:

1. (ŘÍCT – já) jim, že (PŘIJÍT – on) zase pozdě. 2. (VZÍT – on) si slovník a (ZAČÍT – on) překládat. 3. (CHTÍT – ona) si odpočinout, a proto (SEDNOUT SI – ona) na židli. 4. Snad na to (NEZAPOMENOUT – oni)! 5. V kolik hodin (USNOUT – ty)? 6. (SNÍST – ona) snídani, (OBLÉKNOUT SI/OBLÉCT SI – ona) svetr a (ODEJÍT – ona) do práce. 7. Jaké boty (OBOUT SI – vy)? 8. (MOCT – oni) jim pomoci? 9. (VĚST – on) návštěvu do galerie. 10. Nové studenty (PŘIJMOUT) ředitel institutu. 11. (ZAMKNOUT – ty) dobře?

27. Schlagen Sie die unbekanntenen Wörter in einem Wörterbuch nach und übersetzen Sie den Text. Übertragen Sie die im Präsens historicum stehenden Sätze ins Präteritum:

Pomsta je sladká!

Petr poslal z legrace svému příteli Markovi neofrankovaný dopis. V dopise jsou pouze dvě věty: „Mám se dobře. A jak se daří tobě? Petr.“

O několik dnů později dostane Petr těžký balík. Protože také není ofrankovaný, musí Petr zaplatit vysokou pokutu. Otevře balík a najde v něm pouze velký kámen. Pod kamenem leží pohlednice s textem: „Tento kámen mi spadl ze srdce, když jsem si přečetl, že se máš dobře, a proto ti ho posílám na památku. Tvůj Marek.“

28. Können Sie auch einen Witz auf Tschechisch erzählen?

29. Übertragen Sie die folgenden Sätze ins Präteritum:

1. Stojíme na chodníku před naším domem a povídáme si. 2. Dívky nesmějí ani chvilku zaváhat a musí okamžitě jednat. 3. Na náměstí jsou veliké banky a obchodní domy. 4. Ivan a Michal uváží všechna pro i proti. 5. Irena i Vašek utíkají domů. 6. Dny prázdnin utečou vždycky rychle. 7. Rodiče mi nechají doma nějaké peníze. 8. Najednou se Martin objeví ve dveřích a říká jim: „Někdo vám telefonuje, ale nevím, kdo to je.“ 9. Už všichni odjedou? 10. Každý den odjíždějí dva vlaky směrem na Stuttgart. 11. Ve sklepě jsou láhve s červeným vínem. 12. Spokojeně večeříme a povídáme si o všem možném.

30. Entscheiden Sie: i / í oder y / ý?

1. Všechn_ autobus_ na Prahu už odjel_. 2. Vezmu s_ s sebou ten bavlněn_ svetr. 3. Karel a Mirek běžel_ ven do parku hrát s_ s kamarád_. 4. Naš_ rodiče čekal_ na nás před domem. 5. Na nábrež_ řek_ stál_ vysoké budov_. 6. Kd_ž jsme jel_ do Mn_chova, vžd_ck_ jsme nakupoval_ v tomto obchodn_m domě. 7. Milan a Jakub už odešl_ do škol_. 8. Ř_d_č_ nastartoval_ motor_. 9. Vš_chn_ j_ž nastoup_l_ do vlaku. 10. Eva a Ivana to navrhl_ mně i mému př_tel_ Markov_ Soukupov_. 11. Včera nás navšt_v_l_ naš_ bratranc_. 12. Obě německé studentk_ bydlel_ na kolej_ v pokoj_ hned vedle nás. 13. Mon_ka a _rena se v k_ně hrozně nud_l_, a proto šl_ raděj_ domů.

31. Entscheiden Sie, ob in den folgenden Sätzen die perfektive oder imperfektive Form des Verbs zu gebrauchen ist:

1. Už jsi (*psal – napsal*) bakalářskou práci? – Pracuju(-i) na ní už dva měsíce, ale ještě jsem ji (*nepsal – nenapsal*). 2. Víš o tom, že zítra (*budeme psát – napíšeme*) test z české gramatiky? 3. Co to (*píšeš – napíšeš*)? – Právě (*píšu – napíšu*) dopis rodičům. 4. Četl jsi už celého Kunderu? – Ne, v poslední době jsem sice často (*četl – přečetl*), ale ještě musím (*číst – přečíst*) jeho poslední román. 5. Co právě teď (*čteš – přečteš*)? – Právě teď (*nečtu – nepřečtu*) nic, nemám doma nic zajímavého. 6. Ahoj! Jak se máš a co (*děláš – uděláš*)? – Mám moc práce, protože zítra (*dělám – udělám*) zkoušku z české gramatiky. Musím ji (*dělat – udělat*), protože pak pojedu na dva měsíce do Prahy. 7. Co jsi (*dělal – udělal*) včera? – Včera jsem byl na opeře. 8. Co to (*piješ – vypiješ*)? – (*Piju – vypiju*) červené víno. Chceš skleničku? Celou láhev (*nepiju – nevypiju*). 9. Už jsi někdy (*pil – vypil*) moravskou slivovici? – Ano, včera jsme ji (*pili – vypili*) s přáteli, ale nechutnala mi, (*nepil – nevypil*) jsem ani skleničku. 10. (*Chápu – pochopím*), že je to pro tebe těžké, ale už jsi (*chápal – pochopil*), co máš dělat? 11. Neviděl jsem ho deset let, nemohl jsem ho (*poznávat – poznat*). 12. Pan profesor často (*nepoznává – nepozná*) své studenty. 13. Každý den (*vstávám – vstanu*) v sedm hodin, ale zítra musím (*vstávat – vstát*) už v šest. 14. Rád (*navštěvuje – navštíví*) operu, ale zítra nikam nemůže jít, protože ho (*navštěvuje – navštíví*) jeho přítel z Hamburku. 15. Nemohl jsem (*otvírat – otevřít*) dveře, neměl jsem klíč. 16. Někdo (*otvírá – otevře*) dveře. Kdo je to? 17. Je už starý, často (*zapomíná – zapomene*) všechny věci doma. 18. Nemohu/nemůžu (*zapomínat – zapomenout*), co se mu stalo. 19. Už jste si (*prohlížel – prohlédl*) celé město? – Ne, ještě jsem si (*neprohlížel – neprohlédl*) všechny kostely. 20. Co si to (*prohlížíš – prohlédneš*)? – (*Prohlížím si – prohlédnu si*) tu novou publikaci. 21. Co děláš? – (*Dívám se – podívám se*) na televizi. 22. Učíš se? – Ne, teď právě (*nedělám – neudělám*) nic. 23. Kdy napíšeš to cvičení? – Ale, (*dělám – udělám*) to až zítra. 24. Dneska musím jít (*koupit – nakoupit*). 25. Víš, kudy máme jít? – Ne, ale (*ptám se – zeptám se*) toho pána. 26. Každý den se domů (*vracím – vrátím*) ve tři hodiny, ale protože jdu dneska ke kamarádce, (*vracím – vrátím*) se až v pět. 27. (*Jím – sním*) raději všechno, protože nebudu mít už čas jít na oběd. 28. (*Říkáš – řekneš*) mi, co se včera stalo? – Neudělal jsem zkoušku. – Co to (*říkáš – řekneš*)! Tomu nevěřím. 29. Za lístky musíme (*platit – zaplatit*) čtyřicet korun. 30. Prodavačka se ptá: “Už jste si (*vybrala – vybírala*)?” 31. V obchodě nerad dlouho (*vyberu – vybírám*), koupím to, co se mi líbí na první pohled. 32. Chtěl jsem se tě (*ptát – zeptat*), jestli půjdeš se mnou. 33. (*Jedl jsi – snědl jsi*) všechno? – Ne. A nebudu už (*jíst – sníst*), nemám hlad. 34. (*Vidíš – uvidíš*) Maxe na druhé straně ulice? Kdy tě (*vidím – uvidím*)? Chci ten film (*vidět – uvidět*). 35. Co to (*vaříš – uvaříš*)? A co (*vaříš –*

uvaříš) zítra k obědu? Chceš (*vařit – uvařit*) ještě kávu? 36. (*Děkuj/-u – poděkuj/-u*) Vám za Váš milý dopis. Karle, musíš (*děkovat – poděkovat*) babičce za krásný dárek. Mockrát vám (*děkuj/-u – poděkuj/-u*). 37. (*Znáš – poznáš*) toho muže, když ti policie (*ukazuje – ukáže*) fotografii? Naše rodiny se (*znají – poznají*) už dlouho. (*Znáte – poznáte*) tu knihu?

32. Wie viele tschechische Wörter können Sie aus diesen Buchstaben bilden?

p, a, i, v, r, í, o, k, n

33. Übersetzen Sie den Text mithilfe eines Wörterbuches:

Po mnoho let jsem se vždy na jaře rozhodl, že sepíšu své krédo. Když jsem byl mladý, bylo moje krédo vždy na několik stránek, ale v posledních letech je stále kratší ... někdy cynické, někdy komické, jindy laskavé, ale pořád na něm pracuju. Nedávno jsem se rozhodl, že musí být jednoduché a že se musí vejít tak na jednu stránku. Plně si uvědomuju, jak je to naivně idealistické.

Že musím být stručný, to mě napadlo u benzinové pumpy. Naplnil jsem nádrž svého starouška vysokooktanovým benzinem, ale on si s tím nevěděl rady, na každé křižovatce prskal. Rozuměl jsem tomu. Mně se občas stane něco podobného. Když se přesyťím informacemi, prskám na každé křižovatce života, kde se musím rozhodnout, a buď toho vím příliš, nebo naopak málo.

Tedy jsem pochopil, že už znám velkou část toho, co je nutné ke smysluplnému životu, a že to není tak těžké. *Všechno už znám*. A znám to už velice dlouho. Žít podle toho, to už je něco jiného, že? Tohle je tedy moje krédo:

VŠECHNO, CO OPRAVDU POTŘEBUJU ZNÁT o tom, jak žít, co dělat a jak vůbec být, jsem se naučil v mateřské školce. Tohle jsem se tam naučil:

O všechno se rozděľ.

Hraj fér.

Nikoho nebij.

Vracej věci tam, kde jsi je našel.

Uklízej po sobě.

Neber si nic, co ti nepatří.

Když někomu ublížíš (*unrecht tun*), řekni promiň.

Před jídlem si umyj ruce.

Splachuj (*spülen*).

Teplé koláčky a studené mléko ti udělají dobře.

Žij vyrovnaně – trochu se uč a trochu přemýšlej a každý den trochu maluj a kresli a zpívej a tancuj a hraj si a pracuj.

Každý den odpoledne si zdřímni (*ein Nickerchen machen*).

Když půjdeš do světa, dávej pozor na auta, chytني někoho za ruku a drž se s ostatními pohromadě.

Nepřestávej žasnout (*staunen*).

A nikdy nezapomeň na dětské obrázkové knížky a první slovo, které ses naučil – největší slovo ze všech – DÍVEJ SE.

Všechno, co potřebujete znát, tam někde je. Slušnost, láska a základy hygieny. Ekologie, politika, rovnost a rozumný život.

Vyberte si kterékoliv z těchto pravidel a řekněte to složitě jazykem dospělých a vztáhněte si to na svůj život v rodině nebo v práci, na svou vládu nebo na svůj svět a uvidíte, že to platí, je to jasné a sedí to. A představte si, jak krásný je svět, ve kterém všichni – na celém světě – si každý den ve tři hodiny dají koláček a mléko a pak si lehnou a zdřímnou. Jak krásný je svět, ve kterém základní politikou všech vlád je vracet vždy věci na své místo a uklízet po sobě.

A stále ještě platí, že když vyrazíte (*aufbrechen*) do světa, nejlepší je chytit někoho za ruku a držet se pohromadě.

Lösungsschlüssel

1.

1. Jdu do banky/bank, hotelu/hotelů, kina/kin, kostela/kostelů, lesa/lesů, parku/parků, divadla/divadel, chrámu/chrámů, samoobsluhy/samoobsluh, kláštera/klášterů, sklepa/sklepů. **2.** Děkuji za pomoc dědečkovi/dědečkům, tetě/tetám, mamince/maminkám, tatínkovi/tatínkům, bratrovi/bratrům, sestře/sestrám, prodavače/prodavačkám, programátorovi/programátorům, studentovi/studentům, učitelce/učitelkám, sekretářce/sekretářkám. **3.** Vzpomínali jsme na cestu/cesty do Prahy, výlet/výlety, svatbu/svatby, jízdu/jízdy na kole, Brno, manžela/manžele, Moravu, oběd/obědy u tety, město/města, zábavu/zábavy, zabijačku/zabijačky. **4.** Co je v bytě/-u/bytech, domě/domech, ve vile/vilách, chatě/chatách, lese/lesích, ledniče/ledničkách, autě/ autech, knize/knihách, patře/patrech, peněženice/peněženkách, regále/regálech, pokladně/pokladnách, románu(-ě)/románech, řece/řekách, sáčku/sáčcích/sáčkách, okně/oknech? **5.** Jsem spokojen s budíkem/budíky, firmou/firmami, diktátem/diktáty, kávou/kávami, kloboukem/klobouky, knihovnou/knihovnami, masem/masy, materiálem/materiály, nákupem/nákupy, se školou/školami, výukou/výukami, plakátem/plakáty, přednáškou/přednáškami, pyžamem/pyžamy, se svetrem/svetry, se sakem/saky, tajemníkem/tajemníky, životem ve městě. **6.** To je/jsou fotografie sestřenice/sestřenic, kraje kolem Berlína, orloje v Praze, paláce/paláců, přízemí domu / přízemí domů, moře u Hamburku, rodičů, Miloše, stavení u lesa, Alice, náměstí svatého Marka. **7.** Vidíte nádraží/nádraží, chlapce/chlapce, koláč/koláče, láhev/lahve vína, lyžaře/lyžaře, ovoce/ovoce, řidiče/řidiče, sůl, vaříč/vaříče, sklenici/sklenice? **8.** Mluvili jsme o dobrodružství/dobrodružstvích, hlouposti/hloupostech, Olomouci, mládí, klíči/klíči ke dveřím, potvrzení/potvrzeních, práci/pracích, představení/představeních, semináři/seminářích. **9.** Projdeme kanceláří/kancelářemi, knihkupectvím/knihkupectvími, náměstím/náměstími, ulicí/ulicemi, pokojem/pokoji, parkovištěm/parkovišti, kuchyní/kuchyněmi, schodištěm/ schodišti, palácem/paláci, vesnicí/vesnicemi, stanovištěm/stanovišti taxi, vrátnicí/vrátnicemi.

2.

1. U stanic metra postavili několik velkých parkovišť. **2.** S radostí vám se vším pomůžu. **3.** Všichni stáli u okna/oken a dívali se na ulici. **4.** Nyní chodím do kina/kin málokdy. **5.** Máte ty šaty v různých velikostech? **6.** V tašce mám několik per, ale teď nemůžu žádné najít. **7.** Musíme se zeptat těch dívek, kudy máme jít. **8.** K večeři přinesl několik plzeňských piv. **9.** Jak chceš jet do Německa s tolika věcmi? **10.** Všude, i na křesle, skříních, židlích, váleňkách ležely knihy. **11.** V některých částech Prahy se nesmí parkovat. **12.** V Berlíně je několik velkých nádraží. **13.** Všude na schodech stáli studenti. **14.** Koupila jsem také deset vajec. **15.** Má mnoho šatů, potřebuje dvě skříně. **16.** Nemám čas, a tak se se svými přítelkyněmi ani nevidím. **17.** Zním tady několik romantických míst. **18.** V řece je špinavá voda. **19.** V takovéto situaci nevím, co mám dělat. **20.** Dostala jsem koš s prádlem. **21.** Naliju ti víno do této skleničky. **22.** Ráda navštěvuji staré hrady, kláštery a kostely. **23.** Má krásnou chatu v lese. **24.** Musím napsat pět dopisů. **25.** Nebudu mluvit o svých problémech.

26. Víš něco o těch chlapcích? 27. Na procházku půjdeme po obědě. 28. Babička chodí každou neděli do kostela. 29. O víkendu pojedou k rodičům. 30. V tomto týdnu se nic nestalo.

3.

1. To je knížka Petry Malé, Miloše Horáka, Martina Krátkého, Romana Pavlů, Pavla Šmída, Ivety Kociánové. 2. Večer půjdeme k doktorce Martě Jančákové, Matěji Novákovi, Mirce Součkové, Jakubu Rejzkovi, profesorovi Karlu Novému. 3. Potkali jsme tam inženýra Petra Kadlece, Františka Sticha, Kamila Šedivého, Veroniku Bílou, Moniku Šupovou. 4. Pane Mařánku! Slečno Stříbrná! Paní Tučková! Pane Mikoláši! Pane Hauptmane! Pane Háji! 5. Četl jsi to o panu Janu Pokorném, doktorce Jiřině Jiráskové, slečně Marcelce Kochlerové, profesorovi Miroslavu Nahodilovi, profesorce Miladě Dlouhé? 6. Nikdy jsem nemluvil s Helmutem Kohlem, Václavem Havlem, Martinou Navrátilovou, Borisem Beckerem, Bohumilem Hrabalem, Renátou Hartwigovou, Maxem Frischem.

4.

1. Bojím se neznámého muže / neznámých mužů, rychlého auta / rychlých aut, velkého města / velkých měst, nečekané návštěvy / nečekaných návštěv. 2. Půjdu na návštěvu k staré tetě / starým tetám, novému doktorovi / novým doktorům, známému politikovi / známým politikům, malé sestřenici / malým sestřenicím, starému známému / starým známým. 3. Dostala jsem krásnou vázu / krásné vázy, zajímavou knížku / zajímavé knížky, hezký dárek / hezké dárky, velký dort / velké dorty, milý dopis / milé dopisy, nový parfém / nové parfémy, nové psací pero / nová psací pera. 4. Mluvíme o novém filmu / nových filmech, zajímavém muži / zajímavých mužích, dobrém příteli / dobrých přátelích, nové knize / nových knihách, novém módním trendu / nových módních trendech, další práci / dalších pracích, příští cestě / příštích cestách do Německa, romantickém místě(-ě) / romantických místech. 5. Šla jsem tam s dobrou kamarádkou / dobrými kamarádkami, s novou knihou / novými knihami, s malým bratrancem / malými bratranci, se známým režisérem/známými režiséry.

5.

1. To je moje malá dcera. To jsou moje/mé malé dcery. 2. Se svou/svojí starší sestrou si dobře rozumím. Se svými staršími sestrami si dobře rozumím. 3. Nesmíš psát tím novým perem. Nesmíš psát těmi novými pery. 4. Všichni už seděli v té velké třídě. Všichni už seděli v těch velkých třídách. 5. Musím ještě uklidit v tamtom pěkném pokoji. Musím ještě uklidit v tamtěch pěkných pokojích. 6. Koupím si tu bílou košili. Koupím si ty bílé košile. 7. Musím ten doporučený dopis ihned poslat. Musím ty doporučené dopisy ihned poslat. 8. Všechno jsem už do této kožené tašky připravila. Všechno jsem už do těchto kožených tašek připravila. 9. Chci také takovouto dřevěnou židli. Chci také takoveto dřevěné židle. 10. Seděl na velkém kameni a odpočíval. Seděl na velkých kamenech a odpočíval. 11. Žiju ráda v klidném městě. Žiju ráda v klidných městech.

6.

1. Pije rád *studené/vlažné* kakao. 2. Procházeli se podél *malé* řeky. 3. Letos bylo *ošklivé* léto. 4. Mluvili jsme o *starém* představení v divadle. 5. Má *krátké* jméno. 6. Žijeme v tom *vysokém* domě. 7. Ta židle je příliš *tvrdá*. 8. Vezmu si ty *nové* šaty.

7.

Šárka

1. Je to už dávno a dávno, kdy v české zemi bojovali proti sobě muži a ženy. 2. Ženy vedla statečná Vlasta a její věrnou přítelkyní byla i krásná Šárka. 3. Mezi muži vynikal statečný a chytrý Ctirad. 4. Protože byl v boji nemilosrdný, dívky ho nenáviděly a přemýšlely, jak ho zabít. 5. V té strašné době se začali spolu hádat dva bohatí muži, komu z nich patří dvě malé vesnice. 6. Kniže Přemysl poslal statečného Ctirada, aby zjistil, kdo má pravdu. 7. To se dozvěděly dívky, a protože věděly, kudy Ctirad pojede, vymyslely odvážný plán. 8. Posadily překrásnou Šárku na rychlého koně a jely s ní k vysokému stromu v hlubokém lese. 9. Tudy vedla úzká cesta, po které musel Ctirad jet. 10. Dívky přivázaly Šárku k tomu vysokému stromu a na zem vedle ní položili velkou láhev silného vína a krásný, zlatý lesní roh. 11. Pak odjely. 12. Po krátké chvíli Šárka uslyšela, jak někdo jede na rychlém koni, a začala plakat a volat. 13. Byl to Ctirad se svou malou skupinou. 14. Když uviděl krásnou dívku přivázanou u starého stromu, zastavil a ptal se jí, co se stalo. 15. „Ach, milý pane, jsem dcera pána z nedalekého hradu Okoře. 16. Nechtěla jsem bojovat s dívkami proti mužům, a tak mě takto potrestaly.“ 17. Ctirad se do krásné Šárky na první pohled zamiloval, a tak jí věřil. 18. Šárku osvobodil a oba si sedli do měkké, zelené trávy a odpočívali. 19. Přitom Ctirad našel tu obrovskou láhev s výborným vínem. 20. Všichni páni se napili a po krátké chvíli usnuli. 21. Šárka vzala zlatý roh a zatroubila. 22. To byl signál pro dívky, že mohou přijít a muže zabít. 23. Jenom statečného Ctirada nechaly ještě žít do příštího dne a pak ho popravily. 24. Když se to dozvěděl kniže Přemysl, strašně se rozhněval. 25. Zavolal všechny mladé muže a v hrozně bitvě všechny dívky zabil. 26. Od té doby vládli v Čechách mužové. 27. Na starý příběh už všichni dávno zapoměli, jenom romantické údolí na okraji Prahy se dodnes jmenuje Šárka.

9.

1. Neudělám to bez: něho, tebe, vás, toho našeho přítele, něčí pomoci, ní, nich. 2. Hovořil: k těmto problémům, ke mně, k té otázce, k nějakému pánovi, k tomuto stanovisku, k nějakým mužům, k nám. 3. Viděli jsme: tohoto pána, nějakou slečnu, někoho, všechny, každého, všechna představení, tvého syna, její auto. 4. Můj příteli! Zloději! Moje holčičko! 5. Nemluv nikdy o: jeho (*svém*) otci, naší rodině, té dívce, ničem, tomto dobrodružství, mně, nich, její (*své*) sestře. 6. Pojedu tam: s touto taškou, s vámi, s nějakým člověkem, se všemi, se všemi dívkami, s mým (*se svým*) učitelem, s jakýmkoli studentem.

10.

1. To je má kniha. Petr čte mou/moju knihu. Otvírám svou/svoji knihu. 2. Karel má novou kytaru. Karel hraje na svou/svoji kytaru. Honza si chce tu jeho kytaru půjčit. 3. To je můj dědeček. Ten dopis mám od svého dědečka. Mirek kupuje staré auto od mého dědečka. 4. To je můj psací stůl. Honza sedí u mého psacího stolu. Uklízím knihy na mém psacím stole. 5. Honza má na stole pera. My všichni si půjčujeme jeho pera. Honza neví, kde jsou jeho pera. Honza hledal svá pera, ale nenašel je. 6. Monika má v peněžence stokorunu. Monika mi dává svou /svoji stokorunu na nákup. Beru si od Moniky její stokorunu. 7. Alena má dva bratry. Všichni dnes mluvíme o jejich bratřech. Alena vypravuje o svých bratřech. 8. To je můj přítel Robert z USA. Rozumíte mému příteli? Já někdy svému příteli Robertovi nerozumím. 9. Jaké je číslo mé košile? Bohužel si nepamatuju číslo tvé košile. Prodavačka také neví, jaké je číslo tvé košile. 10. To je tvoje židle. Já nechci sedět na tvé židli, sednu si na svou/svoji.

11.

1. Zním jeho ženu. 2. Můj dům, můj hrad. 3. Přejde nás navštívit její teta. 4. Včera jsem potkal tvoje přátele. 5. Náš šéf má teď právě dovolenou. 6. Potřebuju znát jejich plány. 7. Půjdu tam s tvými známými. 8. Vaše šaty se mi vůbec nelíbí. 9. Přišel k nim se svou/svojí manželkou.

12.

1. Jeho tady neznají. 2. Tobě to neřeknu. 3. Mně je to jedno. 4. Vám máme ještě zavolat? 5. Jí už asi napsal. 6. Jemu nevěří. 7. Tebe jsme tam taky viděli. 8. Mě tam nepotkali. 9. Tebe se nikdo na nic neptal. 10. Ji jsem poznal dobře. 11. Nám se to nemůže stát. 12. Jim napiš dopis. 13. S vámi si přeje mluvit.

13.

1. S ním chodím do stejného kurzu. 2. Bez ní nemůže studovat. 3. Půjдете s nimi do divadla? 4. Už zase mluví o ní? 5. Na ně rádi vzpomínáme. 6. Vrátime se k nim až zítra. 7. Bydlel u nich asi měsíc. 8. Ještě ji chcete půjčit? 9. Přišel až po něm. 10. Blížíme se k nim.

14.

1. Budeš odpoledne u sebe? 2. Jdu k sobě do kanceláře. 3. Jana se na sebe zlobí. 4. Je se sebou spokojená. 5. Co si o sobě myslíš? 6. Starají se jen o sebe. 7. Mluví mezi sebou česky. 8. Vždycky na sebe čekají před fakultou. 9. Nemám u sebe ani korunu. 10. Při konverzaci sedíme proti sobě. 11. Záleží mu jen na sobě.

15.

1. Proč/kvůli čemu zůstal doma? 2. Kudy/přes co běželo dítě? 3. Komu to musíš ještě říct? 4. Koho jsi viděl v parku? 5. Jak vypadal? 6. Odkud se vrátí až odpoledne? 7. Jaký byl ten člověk? 8. Odkdy mu už není dobře? 9. S kým budeš mluvit zítra? 10. Jak už dlouho píšeš to cvičení? 11. Bez koho tam nikdy nepůjdeš? 12. Co se vůbec nebudeš učit? 13. Čím pojedeme do Berlína? 14. Co snědl? 15. S kým dnes večeříte? 16. Dokdy musíš všechno uklidit? 17. Kdo nám tu žádost potvrdí?

17.

1. Mluvil jsi už s těmi dvěma studenty? 2. Teď budeme číst text na páté straně. 3. Koupila jsem ti na cestu pět balíčků sušenek. 4. Naše kancelář je v devátém patře. 5. Viděl jsi už někdy toho muže, který sedí ve dvacáté řadě na kraji? 6. Na cestu jsem dostala jen padesát korun. 7. Za jedno euro dostaneš asi dvacet pět/pěťadvacet korun. 8. Na výstavu jsem přišel jako tisící, a proto jsem dostal od firmy dárek. 9. Toho třetího muže neznám. 10. Můžeš mě představit? – Já se s těmi třemi muži neznám. 11. Projížděli jsme dvěma malými městy. 12. Blízko těchto dvou vesnic je kemp. 13. Na výlet může ještě jet pět dívek a čtyři chlapci. 14. Do Prahy pojedeme s těmito dvěma učiteli a jednou učitelkou.

20.

V obchodě jsem koupil tři čerstvé housky a pět jogurtů, také deset deka sýra a láhev piva, dále tři balíčky čaje, půl kila kávy a kilo jablek, šest másel, pět kousků koláče, dva páry ponožek a nové pyžamo, nezapomněl jsem ani na víno a krabičku cigaret.

21.

1. Bydlíš rád v tom starém secesním domě? 2. Dnes jsem byl na dvou velice zajímavých literárních přednáškách. 3. Každý večer chodím do jedné malé, levné vinárny na skleničku dobrého červeného vína. 4. Viděla jsi už ty dva nové americké filmy? 5. Stále chodí v těch starých kalhotách a tom modrém svetru. 6. Moje sestra bydlí v té nedaleké vesnici. 7. Mám jednu velkou starost. 8. Znáte našeho dobrého známého, pana Pavla Horáka? 9. Sedí tam v tom červeném autě. 10. Nesu své velice dobré přítelkyni Evě Malé malý dárek. 11. Čekám na nějaké dva studenty z Prahy. 12. Musím poslat fax těm oběma dvěma italským firmám. 13. Musíš umýt všechna tři špinavá okna. 14. Zatelefonuju jen jednomu dobrému známému. 15. Včera večer jsem toto výborné divadelní představení viděla v pražském Národním divadle. 16. Komu neseš tu novou knížku od Jaroslava Rudiše? 17. Bydlím v tom vysokém domě. 18. Nemám rád našeho nového šéfa. 19. Děkuju vám za vaši velkou pomoc. 20. Chtěl bych kousek tohoto švýcarského ementálského sýra. 21. Chceš černou, nebo bílou kávu? 22. Musím jít jednomu našemu novému profesorovi naproti na hlavní nádraží. 23. Musíš se zeptat svého starého strýce, jak to tenkrát vlastně bylo.

22.

1. Musím telefonovat do Bonnu. 2. Čekám tady na tebe už od jedné hodiny. 3. Jdu na nákup tam do té velké samoobsluhy na náměstí. 4. Ten dárek chci koupit pro svou sestru k jejím třicátým narozeninám. 5. Děti musí jít do školy přes dvě ulice, kde je vždycky velký dopravní ruch, a proto chodím stále s nimi. 6. Jede ta tramvaj až na nádraží? 7. Kdo sedí tam u toho stolu? 8. Půjdeš se mnou dnes večer na pivo? 9. Po celý rok jsem vzpomínala na tu krásnou dovolenou ve Francii. 10. Mám pro tebe dva lístky na fotbal. 11. Budeš už kolem šesté hodiny doma? 12. Jsi v šest hodin už doma? 13. Ne, přijdu až po sedmé, protože musím jít ještě k Martinovi. 14. Od devíti hodin musím být už na přednášce.

23.

1. O tom nic nevím. 2. Někdo o tom ví. 3. Nikdo o tom neví. 4. Ne všichni o tom vědí. 5. Všichni o tom nevědí. 6. Všichni o tom nic nevědí. 7. Myslím, že dnes nepřijde. 8. Nemyslím, že dnes přijde. 9. Nemyslím, že dnes nepřijde. 10. S nikým jsem o tom nemluvil/a. 11. Nemluvil/a jsem o tom se všemi. 12. S žádným člověkem jsem o tom nemluvil/a. 13. Mluvil/a jsem o tom s nějakými lidmi.

24.

1. Včera jsem se díval do deseti hodin na televizi. 2. Každý den jsem vařila teplou večeři. 3. Už se dlouho těšíme na dovolenou ve Španělsku. 4. Dnes jsem byl na návštěvě u jednoho svého dobrého přítele. 5. Koupil jsem si nové běžky a hole. 6. Už sis uklidil ve svém pokoji?

25.

1. Ráno se ráda dlouho češe/česá. 2. Spíš v neděli celé dopoledne? 3. Čtete něco zajímavého? 4. Pošle ten balík zítra. 5. Vědí to už týden. 6. Kdo jí to ukáže? 7. Vede dceru do školy. 8. Co si vezmeš s sebou? 9. Proč se směje? 10. Kdy začneme pracovat? 11. Co jí řekneš? 12. Obléknete si/oblečete si ty nové šaty? 13. Asi se bojí. 14. Určitě vstanou pozdě. 15. Tento týden asi dostanu dopis. 16. Veze rodinu na výlet. 17. Kdo uteče, vyhraje! 18. Stojí před obchodem. 19. Ten docent klade těžké otázky. 20. Co rád piješ? 21. Moment, rychle se obuju a jdu.

26.

1. Řekl(-a) jsem jim, že přišel zase pozdě. 2. Vzal si slovník a začal překládat. 3. Chtěla si odpočnout, a proto si sedla na židli. 4. Snad na to nezapomněli! 5. V kolik hodin jsi usnul(-a)? 6. Snědla snídani, oblékla si svetr a odešla do práce. 7. Jaké boty jste si obuli? 8. Mohli jim pomoci? 9. Vedl návštěvu do galerie. 10. Nové studenty přijal ředitel institutu. 11. Zamkl(-a) jsi dobře?

27.

Pomsta je sladká!

Petr poslal z legrace svému příteli Markovi neofrankovaný dopis. V dopise *byly* pouze dvě věty: „Mám se dobře. A jak se daří tobě? Petr.“

O několik dnů později *dostal* Petr těžký balík. Protože také *nebyl* ofrankovaný, *musel* Petr zaplatit vysokou pokutu. *Otevřel* balík a *našel* v něm pouze velký kámen. Pod kamenem *ležela* pohlednice s textem: „Tento kámen mi spadl ze srdce, když jsem si přečetl, že se máš dobře, a proto ti ho posílám na památku. Tvůj Marek.“

29.

1. Stáli jsme na chodníku před naším domem a povídali si. 2. Dívky nesměly ani chvilku zaváhat a musely okamžitě jednat. 3. Na náměstí byly veliké banky a obchodní domy. 4. Ivan a Michal uvážili všechna pro i proti. 5. Irena i Vašek utíkali domů. 6. Dny prázdnin utekly vždycky rychle. 7. Rodiče mi nechali doma nějaké peníze. 8. Najednou se Martin objevil ve dveřích a řekl jim: „Někdo vám telefonoval, ale nevěděl jsem, kdo to byl.“ 9. Už všichni odjeli? 10. Každý den odjížděly dva vlaky směrem na Stuttgart. 11. Ve sklepech byly láhve s červeným vínem. 12. Spokojeně jsme večereli a povídali (*jsme*) si o všem možném.

30.

1. Všechny autobusy na Prahu už odjely. 2. Vezmu si s sebou ten bavlněný svetr. 3. Karel a Mirek běželi ven do parku hrát si s kamarády. 4. Naši rodiče na nás čekali před domem. 5. Na nábřeží řeky stály vysoké budovy. 6. Když jsme jeli do Mnichova, vždycky jsme nakupovali v tomto obchodním domě. 7. Milan a Jakub už odešli do školy. 8. Řidiči nastartovali motory. 9. Všichni již nastoupili do vlaku. 10. Eva a Ivana to navrhly mně i mému příteli Markovi Soukupovi. 11. Včera nás navštívili naši bratrance. 12. Obě německé studentky bydlely na koleji v pokoji hned vedle nás. 13. Monika a Irena se v kině hrozně nudily, a proto šly raději domů.

31.

1. Už jsi napsal bakalářskou práci? – Pracuju(-i) na ní už dva měsíce, ale ještě jsem ji nenapsal. 2. Víš o tom, že zítra budeme psát test z české gramatiky? 3. Co to píšeš? – Právě píšu dopis rodičům. 4. Četl jsi už celého Kunderu? – Ne, v poslední době jsem sice často četl, ale ještě musím přečíst jeho poslední román. 5. Co právě teď čteš? – Právě teď nečtu nic, nemám doma nic zajímavého. 6. Ahoj! Jak se máš a co děláš? – Mám moc práce, protože zítra dělám zkoušku z české gramatiky. Musím ji udělat, protože pak pojedou na dva měsíce do Prahy. 7. Co jsi dělal včera? – Včera jsem byl na opeře. 8. Co to piješ? – Piju červené víno. Chceš skleničku? Celou láhev nevypiju. 9. Už jsi někdy pil moravskou slivovici? – Ano, včera jsme ji pili s přáteli, ale nechutnala mi, nevypil jsem ani skleničku. 10. Chápu, že je to pro tebe těžké, ale už jsi pochopil, co máš dělat? 11. Neviděl jsem ho deset let, nemohl jsem ho poznat. 12. Pan profesor často nepoznává své studenty. 13. Každý den vstávám v sedm hodin, ale zítra musím vstát už v šest. 14. Rád navštěvuje operu,

ale zítra nikam nemůže jít, protože ho navštíví jeho přítel z Hamburku. **15.** Nemohl jsem otevřít dveře, neměl jsem klíč. **16.** Někdo otvírá dveře. Kdo je to? **17.** Je už starý, často zapomíná všechny věci doma. **18.** Nemohu (*nemůžu*) zapomenout, co se mu stalo. **19.** Už jste si prohlédl celé město? – Ne, ještě jsem si neprohlédl všechny kostely. **20.** Co si to prohlížíš? – Prohlížím si tu novou publikaci. **21.** Co děláš? – Dívám se na televizi. **22.** Učíš se? – Ne, teď právě nedělám nic. **23.** Kdy napíšeš to cvičení? – Ale, udělám to až zítra. **24.** Dneska musím jít nakoupit. **25.** Víš, kudy máme jít? – Ne, ale zeptám se toho pána. **26.** Každý den se domů vracím ve tři hodiny, ale protože jdu dneska ke kamarádce, vrátím se až v pět. **27.** Sním raději všechno, protože nebudu mít už čas jít na oběd. **28.** Řekneš mi, co se včera stalo? – Neudělal jsem zkoušku. – Co to říkáš! Tomu nevěřím. **29.** Za lístky musíme zaplatit čtyřicet korun. **30.** Prodavačka se ptá: “Už jste si vybrala?” **31.** V obchodě nerad dlouho vybírám, koupím to, co se mi líbí na první pohled. **32.** Chtěl jsem se tě zeptat, jestli půjdeš se mnou. **33.** Snědl jsi všechno? – Ne. A nebudu už jíst, nemám hlad. **34.** Vidiš Maxe na druhé straně ulice? Kdy tě uvidím? Chci ten film vidět. **35.** Co to vaříš? A co uvaříš zítra k obědu? Chceš uvařit ještě kávu? **36.** Děkuji(-u) Vám za Váš milý dopis. Karle, musíš poděkovat babičce za krásný dárek. Mockrát vám děkuji(-u). **37.** Poznáš toho muže, když ti policie ukáže fotografii? Naše rodiny se znají už dlouho. Znáte tu knihu?